

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Tractatus De Statu Hominis Morali In Vita Et Post Mortem

Opfermann, Paul

Moguntiae, 1769

Exorcismus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40701

quia lunaticus est, & male patitur: nam saepe cecidit in ignem, & crebro in aquam . . . Et increpavit illum Jesus, & exiit ab eo demonium, & curatus est puer ex illa hora. Hanc ipsam daemones ejiciendi potestatem Christus dedit Apostolis Luc. 9. Convocatis autem Jesus duodecim Apostolis, dedit illis virtutem & potestatem super omnia demonia, qui etiam hac suâ potestate usi sunt, quia multa demonia ejiciebant. Marc. 6. Eandem malos daemones abigendi ejiciendique facultatem ab Apostolis sibi traditam tota semper Ecclesia credidit. Nequid dicam de plurimis & prorsus stupendis effectibus, quos nulla non aetas vidit, qui & possessionem daemonum, & sacrorum exorcismorum vim atque virtutem satis demonstrant. Hos autem negare omnes, superba temeritatis est; credere omnes, nimia credulitatis.

25. Exorcismus. Remedium, quo Energumeni liberari potissimum queant, sunt exorcismi: quorum alii *communes* sunt, quibus sc. daemon ad aliquid agendum, vel ab aliquo cessandum compellitur, velut si daemon Energumenum à loquela impediatur, aut per os Energumeni blasphematur. Alii sunt *probativi*, quibus Exorcista utitur ad experiendum, an homo verè possessus sit. Imprudens tamen erit Exorcista, qui absque præviis & sufficientibus signis ad hujusmodi exorcismos continuo descendit. Signa autem, ex quibus possessio, vel obsessio vera à ficta & imaginaria discerni possit, sunt hæc & similia: si homo peregrino, quod nunquam didicit, idioma loquatur, aut Exorcistæ linguâ latinâ utenti aptè & ad plura respondeat; si ad præceptum lenitivum dolor omnis subito evanescat, & ad præceptum proba-

NATURAE ANGELICAE. 45

probativum (quin tamen illius præcepti homo, qui malè adfectum se ait, conscius sit) mox redeat; si quis velut mortuus concidit, & ad nutum Exorcistæ mox resurgit; si quis celerrimè aufugiens vel præalta loca conscendat, ad quæ vix aditus patet; aut in angulis se abscondat ejusmodi, qui hominem vix capere posse videntur, & jubente Exorcistâ mox iterum præsentem se sistat; si quis coram edisserat eventus tales, quos humanitus scire non posse prudenter creditur. Alii sunt *lenitivi*, quos Exorcista adhibet ad coërcendas diabolicas vexationes. Alii denique *expulsivi*, quibus id agitur, ut Dæmon ex habitaculo suo prorsus cedat.

Ex obfesso dæmonem non quovis ejici imperio, 26. ipsi adeo Apostoli experti sunt, ut patet ex *Marc.* Dis-
9. ubi de turba unus ad Christum: *Magister, at-* posi-
tuli filium meum ad te habentem spiritum mutum; tio-
qui ubicunque eum apprehenderit, allidit illum, nes.
& spumat, & stridet dentibus & arescit: & di-
xi Discipulis tuis, ut ejicerent illum, & non po-
tuerunt. Sciscitantibus autem subinde Discipulis:
Quare nos non potuimus ejicere eum? dixit illis
Christus: *Hoc genus in nullo potest exire nisi in*
oratione, & jejunio. Igitur dispositiones necessa-
riæ sunt ex parte tum exorcizantis, tum exorci-
zandi. Et ex parte Exorcistæ quidem requiritur
1°. ut habeat debitam jurisdictionem in exorcizan-
dum. 2°. Ut persuasum sibi habeat, exorcismo-
rum vim non sanctitate Ministri, sed virtute divi-
nâ niti. 3° Ut invocato Christi nomine, fide ac
fiduciâ in Deum munitus suo munere fungatur;
neque alia pietatis opera sibi negligenda putet.
Persona autem exorcizanda 1°. mundam habeat con-
scien-

scientiam. 2°. Bonis operibus, oratione præsertim & jejuniis exerceatur. 3°. Fidei ac fiduciæ plena sit. Quocirca ante exorcismum præparanda est ad veram & sinceram peccatorum confessionem: excitanda ad bona opera: ad fidem vivam, & firmam ac constantem fiduciam erigenda: hanc enim Christus, cum mira patrabat, nunquam non requisivit. Quem etiam in finem Ecclesia exorcismorum iterationem concedit, ut fides ac fiducia magis semper magisque firmentur. Unde S. CYPRIANUS *Tract.* 4. de Idol vanit. *Dæmones, inquit, vel exsiliunt statim, vel evanescent gradatim, prout fides patientis adjuvat.* Fieri tamen aliquando solet, ut positis hisce omnibus optatus non sequatur eventus, si nempe Deus liberationem oblesso salutarem non fore prævideat, teste S. AUGUSTINO L. 83. QQ. q. 79. *Cum non cedunt his signis hujusmodi Potestates, Deus ipse prohibet occultis modis, cum id justum atque utile judicat.* Caterum Exorcista diligenter caveat, ne dæmonem de rebus curiosis, & ad expulsionem nihil facientibus interroget: tunc enim non nisi mendacia referet. Ipse autem dæmon si non interrogatus per os Energumeni loquatur ejusmodi, quæ vel piarum aurium offensiva sunt, aut contumeliosa adstantibus, aut famam alienam lædunt, Exorcista imperio suo (nam modo deprecatorio agere cum dæmone graviter illicitum est) loquentem mox compescat. Interrogari autem potest de nomine, de numero: an unus sit vel plures? an signa maleficii plura sint, an unum? de signis ipsius maleficii, ut destrui possint; quamvis hujusmodi interrogationum nulla sit necessitas. Nefas foret quærere: qua die, qua hora, quove
in

in loco egressurus sit? cùm egressus à voluntate dæmonis non dependeat. Similiter frivola foret attentata relegatio dæmonis in locum desertum, vel infernum, quia ad hunc effectum potestatem non habet Exorcista. Quodsi Energumenus graves patiatur tentationes, moneatur, ut sæpius contra eas protestetur, ut ipse invocato JESU nomine adjuret dæmonem, ne ipsi in corpore & anima nocu-menti quidquam adferat. Exorcista iteratò illud sibi dictum habeat, illicitum esse absque gravi ratione exorcismum expulsivum adhibere, immo graviter peccaminosum ratione scandali inde nati. Præterea evenire aliquando solet, ut dæmon expulsus redeat, Deo id permittente, in pœnam peccatorum, quibus liberatus se denuo obstrinxit, aut propter diffidentiam liberati. Hic proinde frequentes Deo grates persolvat, sæpius eliciat actus theologicos Fidei, spei & charitatis, ad præsidium Virgineæ Matris, Tutelaris Angeli devotè confugiat; tum etiam indolem foveat excitatiorem.

Maleficium hic vocatur damnum omne dæmonis 27.
ope aut suggestione alteri illatum. Qui damnum Male-
hac ratione faciunt, dicuntur *malefici*, de quibus ^{fici-}
agitur in Decret. *Gratiani* C. XXVI. Q. V. & Tit. ^{um.}
XVIII. C. Est autem maleficium aliud *naturale*,
ex maleficio & malitia hominis per media natura-
lia ortum. Aliud *præternaturale*, quod nascitur
ex maleficio & malitia hominis per media præterna-
turalia, cum pacto diaboli tacito, vel expresso;
velut si perditii homines nonnunquam in limine do-
mûs, vel alio in loco defodiunt capillos, ligaturas,
nodos aut similia, quæ qui transeunt, tam diu ve-
xantur, quamdiu illa defossa manent. Et quidem
pactum